Insă dacă socotiţi că nu e niciunul dintre voi mai cu noroc, atunci apucati-vă de altceva şi lăsaţi lada celor ce vor veni după voi".

Aşa vorbi moşneagul, apoi închise ochii şi muri uşor cum ai stinge o lumânare. Jeliră feciorii o vreme, pe urmă tăcură şi făcură cele cuvenite pentru înmormântare. Iar după ce îl duseră la groapă şi traseră şi pământul peste sicriu, se adunară iar acasă şi priviră în jur.

„Acum ce ne facem? întrebă cel mai mare.

— Să vedem, zise al doilea.

— Poate se îndură cineva de noi" îngână şi cel mai mic.

Se aşezară dar la rând, în faţa casei şi aşteptară. Dar lumea trecea şi nimeni nu se oprea să-i întrebe ce vor şi dece stau aşa nemişcaţi ca nişte pietre.

Incepu să le fie foame. Se făcuse seară. Atunci cel mai mare trimise pe mezin la vecin ca să-i dea ceva de-ale mâncării.

„Iţi dau ,dar dacă-mi dai bani în loc, îi zise vecinul. Pe degeaba n'am dat în viaţa mea".

La fel păţi şi al doilea care fusese trimis la un negustor. Chiar şi cel mare n'avu noroc să găsească ceva de hrană.

„Ce uşor ne-ar fi nouă acum dacă am avea comoara cea din ladă, ziseră ei.

Oare cum de n'a putut tata să o găsească. „Ce-ar fi să o căutăm şi noi?".

O zi, două, mai răbdară flăcăii, dar văzând că nu se vesteşte nimic de nicăieri, se apucară de căutat cheia cea vestită, ca să poată căpăta comoara şi să trăiască fără griji şi fără să muncească.

Mai întâi ridicară bolovanii, ca nu cumva cheia buclucaşă să se afle sub vreunul din ei. Pe urmă tăiară toate buruienile, strânseră spinii tăiară lăstarii, tot căutând cheia. Rămase ogorul curat şi frumos, aşa cum nu isbutise bătrânul lor tată să-l facă niciodată, pentrucă el lucra singur, pe când acum erau trei şi toţi voinici, care munceau.

Dacă văzură şi văzură că tot nu află ce căutau, ce se gândiră?

„Multă vreme a trecut de când acel strămoş al nostru a pierdut cheia: câteva vieţi de om, puse cap la cap. In răstimpul acesta, frunzele au căzut şi au putrezit, bălările s'au aşezat şi ele deasupra, aşa că straturi, straturi pământul a tot crescut. Acum cheia trebue să fie undeva în adânc. Deci trebue să săpăm puţin.

Se apucară şi săpară. Săparu tot ogorul, în lung şi în lat, dar în zadar. De chee nu dădură. Cum însă era vremea semănatului ce se gândiră feciorasii?

„Ia să semănăm noi puţin grâu că sămânţă găsim noi rămasă încă dela tătuca. Şi de s'o face ceva, bine, de nu, iar bine. Tot nu ne ajunge la toţi".

Făcură întocmai. Grâul crescu, spicul fu plin, bobul greu, aşa că se umplură câţiva saci din care cei trei să poată trăi fără prea multă bătaie de cap. Insă cum strânseră roadele, se apucară iar de răscolit pământul ,de data aceasta mai în adânc. Tot zadarnic, astfel că iar semănară ogorul, de data aceasta cu porumb.

Crescu şi porumbul, îl strânseră dar de cheie tot nu dădură. Atunci cel mai mare chemă şi pe ceilalţi ca să vadă şi ei şi luând toporul începu să lovească în lada pe care o scoborîse jos din pod.

Merse cam greu ,dar isbuti s'o spargă. Şi când capacul sări cât colo, care nu le fu mirarea, căci în ladă nu era nici urmă de comoară.

La început se înfuriară şi se supărară că fuseseră păcăliţi. Mai pe urmă recunoscură că dacă n'ar fi fost să caute cheia dela comoară, niciodată nu s'ar fi apucat să muncească şi ei pământul aşa cum făceau toţi ceilalţi oameni.

Iar dacă bătrânul lor tată nu le lăsase avere din bani şi pietre scumpe, îi făcuse în schimb să vadă că cea mai preţioasă comoară este munca.

BUNELU

IARNA

A 'nceput să sufle vântul
Şi din nori, fulgi de zăpadă
Imbrăcând în alb pământul
Se coboară prin ogradă.

Supărat nevoie mare
Şi cu sufletul mâhnit
Corbul stă în supărare
Ud, flămând şi obosit.

Geru-i aspru, ninge tare
Vremea e destul de rea,
Iară corbu'n gura mare
Strigă: „Vai, ce iarnă grea".

IACOB N. T. COCEA

Cititori şi cititoare,
Dela mic şi pân' la mare
Voi cu toţi să alergaţi.
Cât mai iute cumpăraţi.
Ce' mai minunat cadou,
Preferat de Anul Nou
Almanahul tuturor
„Universul Copiilor".
Căci în el găsiţi copii,
Sfaturi, jocuri, poezii,
Poveşti multe, minunate,
De prin lume adunate.
Deci o clipă nu mai staţi
Mergeţi de vi'l procuraţi.
Il găsiţi la librării,
Chioşcuri şi papetării.

UDREA CONSTANTIN
Bucureşti